

Willemijn van Aggelen voor de tweede keer ambassadeur van de Europese Sportweek

“DE BUURTSPOORTCOACH BLIJKT EEN UNIEK CONCEPT IN EUROPA”

Last van plankenkoorts had Willemijn van Aggelen niet, maar wel wat nervositeit, toen ze een jaar geleden tijdens een congres in Praag op het podium werd geïnterviewd, vanuit haar rol als ambassadeur van de Europese Sportweek. Inmiddels heeft ze meer ervaring, onlangs stond de 26-jarige nog op een internationaal symposium in het Belgische Leuven. “De buurtsportcoach blijkt een uniek concept in Europa. Wie weet gaat het internationaal vaker worden ingezet.” EDDY VEERMAN

“Als je geen rolmodel hebt, wees je eigen rolmodel”, zegt Willemijn van Aggelen tijdens een korte introductievideo in het Engels, als ze zich voorstelt als ambassadeur van de Europese sportweek. In Dordrecht geldt ze als een lichtend voorbeeld voor het jeugdige deel van bevolking. Terwijl ze, afgestudeerd als hbo'er Toegepaste Psychologie, nog niet meteen wist wat ze wilde. “Ik ben zelf fanatiek hockeyster en geef training bij Derby, dus ik wilde iets met sport.” De vacature van buurtsportcoach sprak haar aan. “Vooral omdat ik zag dat ze bij Dordt Sport met het positief sportklimaat bezig waren. Daar zag ik een haakje met mijn studie. Destijds werd veel ingezet op ouderbetrokkenheid en het gedrag van ouders.”

“WE MOETEN DE TRAINERS HELPEN. DE MEESTE VAN HEN HEBBEN GEEN PEDAGOGISCHE OPLEIDING GEDAAN, MAAR ZIJ STAAN WEL VOOR DE GROEPEN JEUGD”
WILLEMIJN VAN AGGELEN

Aanvankelijk was ze bij allerlei projecten betrokken. “Het was best chaotisch, omdat ze waren begonnen met vier buurtsportcoaches en dat werd uitgebreid naar uiteindelijk elf collega's. Ik moest mijn weg vinden, want 'Dordt' doet heel veel. De laatste jaren zijn gebruikt om te finetunen. De sportvisie is vastgesteld en dat geeft echt richting aan wat we precies willen doen. Ik ben sinds enige tijd verantwoordelijk voor alle projecten voor kinderen van 6-12 jaar.”

Waterstad

Dordrecht telt 42 basisscholen. “In samenwerking met de sportverenigingen en – ondernemende – sportclubs bieden we de scholen enkele projecten aan. Zoals de MQ-scan (meet motorische ontwikkeling van het kind, red.), *Luuk leert zwemmen* en *Luuk Sportief*.” Bijna alle scholen maken gebruik van dat laatste initiatief. “Voor negen scholen faciliteren wij het zwemmen en daarin staat ons en andere partijen nog een hoop te doen. Dordt is een waterstad, zowat een eiland, maar heel veel kinderen in de achterstandswijken hebben geen zwemdiploma. Daar kan ik me als typisch Hollands meisje geen voorstelling bij maken, dat leerde ik als vanzelfsprekend tijdens het schoolzwemmen. Dat laatste is echter afgeschaft. De behoefte is groot en wij spelen daar met *Luuk leert zwemmen* op in, door badruimte te huren, vervoer te regelen en de verantwoordelijkheid op ons te nemen. Een mooi project, alleen, het gebeurt naschools en dan is er beperkte badruimte.”

“Hopelijk kunnen we straks door een betere indeling van de zwembadtijd meer”, zegt Willemijn, die de schakel vormt tussen alle betrokken partijen. “Het heeft aandacht, onder meer bij de gemeente.” Die aandacht vraagt zij ook van nog niet aangesloten scholen. “Zwemmen is goed voor je motoriek. We zijn en gaan in gesprek met scholen. Laten cijfers zien, op basis van zelfgemaakte analyses. We werken hier namelijk behoorlijk datagericht. We hebben er verschillende aanpakken voor geschreven, maar we kunnen wel blijven testen en dan? Dus hebben we ook programma's gemaakt voor de follow-up.”

Er wordt ook op een andere manier gewerkt aan het verbeteren van de motorische vaardigheid van kinderen op scholen in achterstandswijken. “Nadat de MQ-scan is afgenomen, gaat een oefentherapeut tijdens schooltijd aan de slag met kinderen die ‘rood’ scoren. Dat werkt laagdrempelig. Als je zoiets buiten schooltijd moet doen, brengt dat kosten met zich mee en werpt het voor ouders een drempel op. Dit kost hen en ons geen geld, omdat de therapeut het regelt met de zorgverzekering. Daarnaast willen we extra beweeggroepen opzetten voor na schooltijd, om de motoriek te verbeteren.”

Europese Sportweek

In september was Dordrecht voor het tweede opeenvolgende jaar host city van de Nationale Sportweek. “Dan draaien we een groots programma met heel veel activiteiten en evenementen, waarmee we wederom heel veel kinderen in beweging hebben gebracht en kennis hebben laten maken met sport en sportverenigingen.”

Willemijn was vervolgens tevens voor de tweede keer ambassadeur van de Europese Sportweek. “Ik ben geen topsporter, maar juist daarom gekozen, omdat veel meer mensen zich kunnen identificeren met een ‘normale’ amateursportster. Vorig jaar mocht ik naar de kick-off in Lille, dat was

superleuk. En naderhand mocht ik naar Praag en Brussel en dit jaar was ik ook bij de aftrap in Stockholm. Naast die bijeenkomsten is mijn rol om iets op social media te posten en dat ik lokaal mensen in beweging probeer te krijgen. Het is zaak om – vanuit allerlei hoeken – in te zetten op plezier. Als iemand plezier beleeft, blijft hij of zij langer verbonden aan de sport en vereniging. Ik heb de opleiding Clubkadercoaching gedaan en wanneer ik door die bril kijk, denk ik: we moeten de trainers helpen. De meeste van hen hebben geen pedagogische opleiding gedaan, maar zij staan wel voor de groepen jeugd.”

Willemijn richt zich bij het ambassadeurschap vooral op het thema gendergelijkheid. “Met de nadruk op de gelijkheid tussen man en vrouw. Ik hoop op meer vrouwelijke rolmodellen in de sport, zoals bijvoorbeeld Sarina Wiegman. Dat hebben we nodig, om daar te komen waar mannen ook staan. Als ik kijk naar mijn sport, hockey, maar ook naar andere sporten, dan wordt er veel minder betaald aan vrouwen. Je moet mannen- en vrouwensport niet met elkaar vergelijken, maar we kunnen wel bespreekbaar maken dat een vrouw ook een rol kan spelen, we kunnen de positie van de vrouw verbeteren.”

Als trainster probeert zij zelf in de praktijk meiden te inspireren. “Ook in de hoop dat ze zelf ooit training gaan geven. Ik geef de training nu samen met een meid die ik jaren heb getraind. Dat is gaaf.”